

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὲς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστοῦ καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἐναντι Χρυσόσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'—Τόμ. 4ος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Μαΐου 1897

Ἔτος 19ον.—Ἀριθ. 21

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε Σελ. 153)

Ὁ Ἐκτωρ ἔμαθε τότε ὅτι ἡ Βαβέττα εὐρίσκετο εἰς τὴν ἑπαυλιν τῆς Ναβάρρας μετὰ τῆς κυρίας Καμπάν, τῆς διευθυντρίας τοῦ Ἐκουέν, ἡ ὁποία, τῇ προσκλήσει τῆς Αὐτοκρατείας Ἰωσηφίνης, εἶχεν ἔλθῃ νὰ μείνῃ ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τῇ μητρὶ τῆς παλαιᾶς της μαθητρίας, τῆς βασιλίσσης Ὁρτενσίας. Εἶχε δὲ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν Βαβέτταν, διὰ νὰλλάξῃ ὀλίγον τὸν ἀέρα της, κατόπιν ἀσθενείας, ἡ ὁποία τὴν εἶχε κρατήσῃ κλεισμένην ὅλον σχεδὸν τὸν χειμῶνα. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἐκτωρ τῇ ὠμίλησε περὶ τῆς Λουκίας καὶ τῇ διηγήθη πᾶν ὅ,τι εἶχε συμβῇ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον ἀπὸ τῆς τελευταίας της ἐπισκέψεως. Κατόπιν ἐπανελάβε καὶ πρὸς αὐτὴν ὅσα εἶχεν εἶπῃ πρὸς τὰς κυρίας τῆς Αὐτοκρατείας περὶ τῶν παρισινῶν ἐορτῶν· δὲν κατῴρθωσεν ὅμως νὰ μεταπέσῃ τὴν νεανίδα ὅτι ὁ μικρὸς βασιλεὺς δὲν ἦτο τὸ ὠραιότερον παιδίον τοῦ κόσμου! τὴν ἐξέπληξε δὲ πολὺ ὅταν τῇ εἶπεν ὅτι τὸ δέρμα του ἦτο κόκκινον καὶ ζαρωμένον, τὸ πρόσωπόν του βρέφους ἀσχημάτιστον, τὰ μάτια του θαμβὰ καὶ ἡμίκλειστα.

Ὁ χορὸς παρετάθη μέχρι βαθείας νυκτός, καὶ ὁ Ἐκτωρ ἠδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλας τὰς νεανίδας τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς, αἱ ὁποῖαι ἐφλέγοντο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ χορεύσουν, καὶ προπάντων νὰ συνομιλήσουν μὲ τὸν Ἀκόλουθον τοῦ Αὐτοκράτορος.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, τὸ ὁποῖον παρετέθη εἰς τὰς δύο μετὰ τὸ μεσονύκτιον, — ἦτο δὲ πλουσιώτατον, — ἡ Αὐτοκράτειρα ἀπεσύρθη, ἀφῆσασα μὲ τοὺς προσκεκλημένους της μόνον τὴν βασιλίσσαν Ὁρτενσίαν καὶ τὸν πρίγκιπα Εὐγένιον.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἐν ᾧ ὁ Ἐκτωρ, (ὁ ὁποῖος εἶχε διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός εἰς ὥραϊον θάλαμον, κοιμηθεὶς μακαρίως,) συνεπλήρουν τὸν καλλωπισμὸν του, ἡ θύρα ἐκρούσθη ἑλαφρῶς καὶ νεανίσκος σχεδὸν ὁμηλὴς, φέ-

ρων καὶ αὐτὸς στολὴν Ἀκολούθου, ἀλλὰ μὲ τὰ ἰδιαιτέρα σήματα τῆς Αὐτοκρατείας, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα τὸν περιέμενεν.

Ἐσπευσε νὰκολουθήσῃ τὸν συνάδελφόν του, ὁ ὁποῖος τὸν εἰσῆγαγεν εἰς κομψὴν αἴθουσαν, χρησιμεύουσαν ὡς γραφεῖον εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν.

Ἡ Ἰωσηφίνα τῷ ἐνεχείρισε μίαν ἐπιστολήν.

— Διὰ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ προσέχετε νὰ τὴν φυλάξετε τόσο βραδί, ὅσον ἐφυλάξατε καὶ τὴν ἄλλην, εἶπε μειδιῶσα.

Κατόπι, τείνουσα πρὸς τὸν Ἀκόλουθον μικρὰν πυξίδα, προσέθεσε :

— Αὐτὸ εἶνε διὰ σᾶς, διὰ τὸν κομιστὴν τοῦ χαρμύνου ἀγγέλματος! Σᾶς συγχαίρω διὰ τὸν λαμπρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξεπληρώσατε τὴν

μάξης, εἰμὴ ἂν οὐ διήλθεν ἐκ τοῦ ἐσπιατορίου, ὅπου τῷ εἶχον ἐτοιμάσῃ λαμπρότατον πρόγευμα. Δὲν λησμονοῦμεν αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν. Τὸ Βασιλόπουλόν μας δὲν ἐτρέφετο, βλέπετε, μὲ τὴν δρόσον τῆς πρωΐας καὶ μὲ τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων, ὅπως τὰ Βασιλόπουλα τῶν παραμυθῶν.

Μόλις ἐκάθισεν εἰς τὴν ἀμαξάν ὁ Ἐ-

«Ἐξηπλώθῃ ἡ φαρὺς πλατὺς εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου!» (Σ. 162, στήλ. γ).

ἐντολήν σας' θὰ εἶπω πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ὅτι ἐφάνητε ἄξιος αὐτῆς. Καὶ τώρα, χαίρετε. Ὑπηρετεῖτε πιστῶς τὸν κύριόν σας' εἶνε τὸ αὐτό, ὡς νὰ ὑπηρετήτῃ τὴν Γαλλίαν!

Καὶ ὅπως τὴν προτεραίαν, ἔτινε πάλιν τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Ἀκόλουθον, ὁ ὁποῖος ἀπέθεσεν ἐπ' αὐτῆς τὰ χεῖλη του, χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν, ὅμως ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαριστῶν τὴν θελκτικὴν ἡγεμονίδα, ὅχι τόσο διὰ τὸ δῶρόν της, ὅσον διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐκάμνε, καὶ διὰ τοὺς λόγους, μὲ τοὺς ὁποῖους συνώδευσε τὴν προσφορὰν της.

Ἡ ἀμαξά ἐξευγμένη τὸν περιέμενε κάτω· ἀλλ' ὁ Ἐκτωρ δὲν ἐπέβη τῆς ἀ-

κτωρ ἠνοιξε τὴν πυξίδα, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε δώσει ἡ Αὐτοκράτειρα. Ἦτο μικρὸν κυτίον ἀπὸ λευκὸν μαρμαρῖνον, μὲ ἐν ἑνὶ τῷ μέσῳ τοῦ καλύμματος, φέρον ἄνωθεν τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, περιεῖχε δὲ μίαν θαυμασίαν πόρπην ἀδαμαντοκόλλητον, — ἐξ ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπόχῃς ἐκείνης, — ἀξίας ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων φράγκων. Ὁ Ἐκτωρ κατελήφθη ὑπὸ ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς· ἂν οὐ δὲ παρετήρησεν ἐπὶ πολὺ τὸ λαμπρὸν κόσμημα καὶ ἐθαύμασε τὰς ἀστράπας τῶν ἀδαμαντῶν του, τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὸ προχειρότερόν του θυλάκιον, διὰ νὰ δύναται εὐκόλως νὰ το ἐξαγάγῃ ἀπὸ καιροῦ

εις καιρόν και νά το βλέπη κατά τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου, — πρῶτα, τὸ ὅποιν ἔκαμεν ἐπανειλημμένως, ἐννοεῖται!

Ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐπιστολήν, δὲν ἐφύλαξε μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐκείνην ἐπιμέλειαν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε φυλάξῃ τὴν πρώτην. Εἶχε γίνῃ ἀρκετὰ γελοῖος πρὸ τῆς Αὐτοκρατείας ἕως νά τὴν εὕρῃ διὰ νά μὴ πάθῃ δὲ τὰ ἴδια καὶ πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐπρωτίμῃς νά τὴν ἐναποθέσῃ ἐντὸς μιᾶς θήκης, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἐπίτηδες ἡ ἀμάξα, καὶ ὅπου δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος οὔτε νά λερωθῇ, οὔτε νά ζαρώσῃ.

Ὅπως τὴν προτεραιάν, ἡ κομψὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἀμάξα διασχίζει τὴν ἡλιόλουστον ἐξοχὴν μὲ τὸν καλπασμὸν τῶν τεσσάρων τῆς ἵππων ὅπως τὴν προτεραιάν, ὁ πρῶτος ἡνίοχος σαλπίζει τὸ κέρασ τοῦ, ὁ δευτέρως πλαταγίζει τὴν μάστιγάν του· οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀφίνουν πρὸς στιγμὴν τὴν ἐργασίαν των διὰ νά τὴν ἴδουν διερχομένην, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν χωρίων συναθροίζονται περὶ αὐτήν, ὡσάντις σταματᾷ διὰ νάλλάξουν τοὺς ἵππους. Καὶ παντοῦ ἀνευφημοῦν ἐνθουσιωδῶς τὸν Ἀγγελιαφόρον τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, τῆς ἐλπίδος τῆς Γαλλίας! Πόσον υπερήφανος εἶνε ὁ Ἐκτωρ! Τί ἐξοχὸν ὑποκείμενόν που ἔχεινε! Τί τιμὰς πού του κάμνουν! . . .

Ἀχ! μετ' ὀλίγον ἴσως θὰ μάθῃ ὅτι ἡ Ταρπηία πέτρα, δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ Καπιτωλίου!

Οἱ ἵπποι εἶχον τρέξῃ μὲ τὴν ταχύτητα, ὥστε ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸ Σαίν-Ζερμαίν, ὁ Ἐκτωρ παρετήρησεν ὅτι τὸ ταξιδίδιον τοῦ ἐτελείονε μίαν ὥραν ἐνωρίτερον ἀφ' ὅ,τι τῷ εἶχεν ὀρίσῃ ὁ δούξ τῆς Βικεντίας. Τότε τῷ ἦλθε μία παράδοξος ἰδέα — ἰδέα τὴν ὅποιαν μόνον Ἀκόλουθος ἠδύνατο νά συλλάβῃ, καὶ μάλιστα Ἀκόλουθος δεκαπενταετῆς . . .

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας αὐτῆς καθὼς καὶ τῆς προηγουμένης, τὸν ἐβασάνιζεν ἡ σκέψις ὅτι ἡ εὐτυχία του δὲν θὰ ἦτο πλήρης, παρὰ μόνον ἐὰν ἡ δύνατο νά ἐπιδειχθῇ ἐν ὅλῃ τοῦ τῆς δόξης πρὸς τοὺς φίλους του καὶ προπάντων πρὸς τοὺς ἐχθρούς του.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προγράμματος τοῦτου ἐξετελέσθη: ἡ Βαβέττα τὸν εἶδεν εἰσερχόμενον πομπωδῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ καὶ ἀσπαζόμενον τὴν χεῖρα τῆς Αὐτοκρατείας . . . Ἄν ἦτο δυνατόν τώρα νά τον ἐβλεπον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὁδοῦ Περγαμνηνοποιίας μὲσα εἰς τὴν ἀμάξαν . . . αἶ, τί καλά!

Καὶ χωρὶς νά συλλογισθῇ πόσα ἄτοπα ἠδύνατο νά προκαλέσῃ τὸ ἀνόητον σκέδιόν του, διέταξε τὸν ἀμαξηλάτην νάλλάξῃ διεύθυνσιν, καὶ ἀντὶ νά εἰσέλθῃ κατ' εὐθείαν εἰς Παρίσιους, νά διευθυνθῇ

πρὸς τὸ προάστειον Σαίν-Ντενί, νά πάρῃ κατόπι τὴν λεωφόρον Σαίν-Ντενί, νά φθάσῃ εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Δημαρχείου καὶ ἐκεῖθεν, διὰ τῆς ὁδοῦ Περγαμνηνοποιίας, εἰς τὸ Κεραμεικόν.

Ὁ ἀμαξηλάτης εὔρε πολὺ παράδοξον τὸν δρόμον αὐτόν, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νά κάμῃ καμμίαν παρατήρησιν. Ὁ κύριος Ἀκόλουθος — ἐκείνῃ, — ἔχει τὸν λόγον του, διὰ νά θέλῃ νά κάμῃ ὅλον αὐτὸν τὸν γύρον! βέβαια πρόκειται νά ἐκτελέσῃ καμμίαν διαταγήν!

Ἡ μεγαλοπρεπὴς ἀμάξα λοιπὸν εἰσηλθεν εἰς τὰς πολυανθρώπους ὁδοὺς, αἱ ὁποῖαι ἦγον πρὸς τὸν Σηκουάναν ὅλοι ἐσταμάτων διὰ νά τὴν ἴδουν· οἱ δὲ ἀγυόπαιδες τὴν ἐχαιρέτων διὰ ζητωκραυγῶν — ἴσως μάλιστα καὶ εἰρωνικῶν, διότι ποῖος ἠξέσφει πῶς ἀντιλαμβάνεται τὰ πράγματα μία παρυσινή μοσχολάγα! . . .

— Φθάνει νά εἶνε καὶ νά με ἰδῇ ἐκεῖνος ὁ χάχας, ὁ Πέτρος! ἐσκέπτετο ὁ Ἐκτωρ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ θριαμβευτικοῦ του ἀρματος.

Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Πέτρου κυρίως ἐπεθύμει νά λάμψῃ τοὺς ἄλλους ὀλίγον τοὺς ἐσυλλογίζετο. Ἀλλὰς τε ἡ κυρὰ-Τερέζα εἶχεν ἀποθάνῃ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁ δὲ μπάμπας-Φραγκίσκος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀφ' οὗ πρῶτον καὶ οἱ δύο — διὰ νά φθάσουν γρηγορότερα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, — εἶχον λάβῃ τὰ διαβατήριά των ἀπὸ τὴν ταβέρναν τοῦ Πομπόν.

Ἐν τούτοις ἡ ὕψις τῆς συνοικίας δὲν εἶχε ποσὸς μεταβληθῇ· αἱ ὁδοὶ ἦσαν ὅπως τότε στεναί, καὶ ρυπαραί καὶ ἀνώμαλοι. Ὅπως καὶ τότε οἱ σωροὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν ἦσαν ἀφθονοί, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ ρύακος, ὁ ὁποῖος διέσχισε τὴν ὁδόν, πολὺ ὀλίγον διαυγές . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

ΕΝ ΤΗ ΟΔῳ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΠΟΙΙΑΣ

Φαντάζεται τις τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς κατοίκους ἡ ἐμφάνισις τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης ἀμάξης μὲ τὰ αὐτοκρατορικὰ σήματα — ἐν Ν φέρον ἄνωθεν τὸ στέμμα, — μὲ τοὺς χρυσοφόρους θεράποντας, μὲ τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους. Ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς οἰκίας καὶ παρετάχθησαν εἰς τὴν ὁδόν, διὰ νάπολαύσουν τὸ σπάνιον θέαμα. Ἡ ἀγαλλίασις τοῦ Ἐκτορος δὲν περιγράφεται.

Ἀλλὰ φεῦ! Ὁ ὕψων ἑαυτὸν ταπεινώθησεται. Μόλις ἡ ἀμάξα εἶχε κάμψῃ μίαν γωνίαν, διὰ νά εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν Περγαμνηνοποιίας, καὶ ἀκριδῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐφθανε παρὰ τὴν βρύσιν ἡ ὁποία ὑπῆρξε μάρτυς τῆς περιφάνου ἐκείνης μεταξὺ Ἐκτορος καὶ Πέτρου μομαχίας, εἰς τῶν τροχῶν προσέκοψεν εἰς μίαν πέτραν, τὴν ὅποιαν ὁ ἀμαξηλάτης δὲν εἶχε παρατηρήσῃ ἡ ἐλαφρὰ

ἀμάξα ἀνετινάχθη ἀποτόμως καὶ πρᾶξ! πᾶρ' τον κάτω τὸν κύριον Ἀκόλουθον, ὁ ὁποῖος ἐξηπλώθη φαρδὺς πλατὺς εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου! Τὸ πλῆθος ἐσπευσεν νά βοηθήσῃ τὸν κύριον Ἀκόλουθον νά σηκωθῇ, ἐνῶ ἄλλοι ἐσπευσαν νά σηκώσουν τὸ καπέλον τοῦ κυρίου Ἀκολούθου καὶ νά τινάξουν μὲ τὴν χεῖρα τὰ φορέματα τοῦ κυρίου Ἀκολούθου, ὁ ὁποῖος ἀπεδέχετο τὰς περιποιήσεις αὐτὰς τὰς τὸσον προθύμως μὲ ἄκραν σοβαρότητα. Εὐτυχῶς ἐκ τῆς πτώσεως δὲν ἐπαθε τίποτε — ἐκτὸς ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν κάπως πληγωθεῖσαν ὑπερηφάνειάν του. . .

Ἐν τούτοις οἱ ἡνίοχοι καὶ οἱ θεράποντες ἐσπευσαν νά κατέλθουν, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐδωλίων οἱ δὲ ἐκ τῶν ἵππων των, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁ τροχός, ὁ ὁποῖος εἶχε φύγῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του, ἐδιορθώθη. Ὁ Ἐκτωρ ἀνέλαβε τὴν θέσιν του ἐν τῇ ἀμάξῃ, — ἡ ὁποία τώρα πλεόν πᾶν ἄλλο ἦτο δι' αὐτὸν παρὰ θριαμβευτικὸν ἄρμα, — καὶ ἐνῶ τέλος πάντων οἱ ἡνίοχοι ἡτοιμάζοντο νά ἐκκινήσουν, τὸ παιδίον ἀφῆκεν ἐξαίφνης κραυγὴν ἀπελπισίας.

Εἰς μάτην ἔφερε τὴν χεῖρα ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν θήκην, ὅπου εἶχε φυλάξῃ τὴν ἐπιστολήν, ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ θυλάκιον, ὅπου εἶχε φυλάξῃ τὴν πυξίδα.

Καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ οἱ ἀδάμαντες εἶχον ἐξαφανισθῇ!

— Σταθῆτε! Σταθῆτε! ἐφώνησεν ἔχασα τὸ γράμμα μου!

Ἡ φωνὴ τοῦ Ἐκτορος ἐξέφραζε τοιαύτην ἀγωνίαν, ὥστε ὁ πρῶτος ἡνίοχος ἐστράφη μὲ κίνημα πολὺ βίαιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ ἵππος του ἐτρόμαξε καὶ παρ' ὀλίγον ἀφηνίασεν.

Ὁ Ἐκτωρ κατήλθεν ἐκ τῆς ἀμάξης, καθὼς καὶ οἱ δύο θεράποντες, ἐσπευσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχε γίνῃ ἡ σύγκρουσις. Τὸ πλῆθος, ἅμα τοὺς εἶδεν ἐπιστρέφοντας, τοὺς περιεστοίχισε καὶ πάλιν ὅταν δὲ ἐγνώσθη τί εἶχε συμβῇ, ἐπροθυμοποιήθησαν ὅλοι νά ἐρευνήσουν, μολοντί οἱ ὑπηρεταὶ ἔλεγον ὅτι ἐπρωτίμῃς νά κάμουν μόνον τὴν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Καὶ τῷ ὄντι, οἱ ἀγυόπαιδες τῆς ὁδοῦ Περγαμνηνοποιίας, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἀναζητοῦν τὰπολεσθέντα, ἄλλο δὲν ἔκαμαν παρὰ νά ἐπαυξάνουν τὸν θόρυβον καὶ τὴν σύγχυσιν, ἀλληλωθόμενοι, μυκτηρίζοντες, γελῶντες, διασκορπίζοντες τοὺς σωροὺς τῶν ἀκαθαρσιῶν, ρυπαίνοντες δι' αὐτῶν τὰ πάντα καὶ κατὰ προτίμησιν τοὺς ὑπηρετας, ἀνακινούντες διὰ ράβδων τὰ ὕδατα τοῦ ρύακος, τὰ ὅποια ἐπιτίλιζαν ἐλεεινὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ κ. Ἀκολούθου. . .

Φαντάζεται τις τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀμηχανίαν τοῦ Ἐκτορος! Καὶ τὸ χειρότερον ἦτο, ὅτι μὲ ὅλας τὰς ἐρεῖνας, δὲν εὕρισκετο τίποτε! Τίποτε! Οὔτε ἐπιστολὴ, οὔτε ἀδάμαντες!

(Ἐπεται συνέχεια) Γ. Μ. ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΙΣΣΟΣ

Σ' ἓνα πλούσιο περιδῶλι ὅπου τὸ θαυμάζουν ὅλοι, τί δὲν εἶνε φυτεμένο ἀκριδῶ ξενοφερμένο! . . .

Εἰς τὸν τοῖχο μοναχὰ — μὲ τί περιφρόνια! — ἀπ' τὰ χρόνια τὰ φτωχὰ, ἀπ' τὰ περασμένα χρόνια, ἔμεινε κισσὸς τοῦ τόπου, ἡ μπαγγιὸν εὐγενεὺς ἀνθρώπου

. . . Ἦρθε βαρυχειμωνιά, παγωνιά μεγάλη, καὶ τὸν κῆπο μ' ἀπονιά κάνει σὲ μεγάλο χάλι . . .

Ἐνα μόνο ζωντανό, καταπράσινο, τρανό, θάδρης μέλας ἐστὶ καίμενα, τὰ κίτρινομαυρισμένα φραγκοκέλινα:

τὸν κισσὸ τὸν Ἑλλῆνα!

Δ. Γ. Ρ. Κ.

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

10 Μαΐου.

ΠΑΙΔΕΣ, παιδιά μικρά καὶ μεγάλα, ἀγῶρια καὶ κοράσια, πλούσια καὶ πτωχὰ, ὅλα ἀνεξαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως! Τὰ ἐπεισόδια, τὰ ζωγραφίζοντα τὴν ἐξοχὸν αὐτὴν παιδικὴν καρδίαν, εἶνε ἀπειρα, κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς σκληρᾶς διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς δεινῆς δοκιμασίας. Ἐκλαυσαν, ἄρρωστησαν, ἀφῆσαν τὰ μαθητάκια των, ἀφῆσαν τὰ παιγνιδία των, ἀφῆσαν τὰς διασκεδάσεις των τὰ παιδιά, καὶ ἄλλο δὲν σκέπτονται παρὰ τὴν Πατρίδα, τὴν πληγωμένην καὶ πάσχουσαν. Ζωηρόταται εἶνε αἱ ἐκφράσεις τοῦ πόνου των, τῆς ἀγανακτήσεώς των, τοῦ μίσους των. Ὡς, πόσα ματάκια εἶδα δακρυσμένα, πόσα χεῖλα καὶ νὰ τρέμουν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν! Καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας λαμβάνει τώρα ἡ Διάπλασις, — διότι οὔτε εἰς τὰς δυσχερεστεράς περιστάσεις λησμονοῦν τὴν δευτέραν αὐτῶν μητέρα, ἀπειναντίας μάλιστα τώρα τὴν ἐνθυμοῦνται περισσότερο

καὶ ἀπὸ αὐτὴν ζητοῦν παρηγορίαν, — καὶ αἱ ἐπιστολαὶ των, αἱ συνήθως τὸσον φαιδραὶ, εἶνε τώρα ἱεραιάδες ἀπελπισίας, ἐκφράζουσαι ὅλον τὸ ἄλγος τῶν σκληρῶς δοκιμασθεισῶν μικρῶν καρδιῶν . . .

Καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νά παρηγορήσω τὰς μικρὰς αὐτὰς καρδίας, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νά ταις εἰπῶ: «Θάρρος! Ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις διπλασιάζει τὴν συμφορὰν. Ἡ Πατρὶς ἐπληρώθη, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανε, διότι ἡ Πατρὶς εἶνε ἀθάνατος! Ἡ πληγὴ τῆς θά ἐπουλωθῇ καὶ θὰ ἔλθῃ καιρὸς, δόξης καιρὸς, κατὰ τὸν ὅποιν τὰ τέκνα τῆς θά τὴν ἱκανοποιήσουν. Πότε; Ὅταν αἱ μικραὶ παιδικαὶ καρδίαι, αἱ ὁποῖαι κλαίουν σήμερον καὶ πονοῦν, γίνουν μεγάλαι καρδίαι ἀνδρικαὶ καὶ ἰσχυραὶ. Τότε!»

11 Μαΐου.

Ἐτυχε νά εἶμαι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ὅταν ἦλθε μία γυναῖκα μέσης ἡλικίας, ἀπλὰ ἐνδεδυμένη, οὔτε κυρία, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπηρετρία, καὶ ἐζήτησε νὰγοράσῃ δύο τόμους, ἐκείνους, εἶπε, ποὺ ἔχουν τὰς Διετῆς Διακοπὰς.

Τῇ ἐδόθησαν οἱ τόμοι, ἐκείνη ἐβγαλε τὸ κομπόδεμά της, τὸ ἔλυσεν καὶ ἔδωσεν εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐν ἀπὸ τὰ ὀλίγα δίδραχμα, τὰ ὅποια ὑπῆρχον ἐκεῖ μέσα.

Δὲν ἠξέσφει μοῦ ἔκαμε κάποιαν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἡ ἀγορὰ αὐτῇ. Συνήθως ἔρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἀγοράζουν τόμους ἡ ὑπηρεταὶ σταλμένοι ἀπὸ τοὺς μικροὺς των κυρίους, ἡ αὐτοὶ οἱ μικροὶ κύριοι αὐτοπροσώπως. Ἡ πτωχὴ ἐκείνη γυνή, ἡ ὁποία ἐν τούτοις δὲν ἐφαίνετο ὑπηρετρία, μοῦ ἐφάνη παράδοξον νὰγοράζῃ τόμους τῆς Διαπλάσεως. Καὶ ἀπὸ περιέργειαν ἐπλησίασα καὶ τὴν ῥώτησα:

— Ποίος σε ἔστειλε;
— Κανείς· μόνη μου ἦλθα.
— Καὶ ποῖος θὰ διαβάσῃ αὐτοὺς τοὺς τόμους;
— Τὸ παιδί μου.
— Ἄ, ἔχεις παιδί που ξεύρει τὴν Διάπλασιν;
— Ὅχι· ἀλλὰ θὰ τοῦ τὴν μάθω ἐγώ.
— Καὶ σὺ πῶς τὴν ξεύρεις;

Τότε μοῦ διηγήθη τὴν ἱστορίαν της. Ἀλλοτε, πρὸ ἐτῶν, ἦτο ὑπηρετρία εἰς ἓνα σπίτι, τὸ ὅποιν εἶχε πολλὰ παιδιά. Τὸ σπίτι αὐτὸ ἐλάμβανε τὴν Διάπλασιν· ἐπειδὴ δὲ ὅλη ἡ οἰκογένεια ἐνδιέφερετο δι' αὐτήν, οὔτε ἡ ὑπηρετρία ἔμεναν ἀμέτοχος τῆς ἀναγωγῆς. Ἐνα παιδί ἀνεγίνωσκεν εἰς ἐπῆκουσιν καὶ τὰ ἄλλα ἤκουον μὲ προσοχὴν τὰς ὡραίας ἐκείνας ἱστορίας. Τὰς ἤκουε καὶ ἡ ὑπηρετρία, ἡ ὁποία τοῖς ἐκράτει συντροφίαν. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐννοοῦσε μεγάλα πράγματα, ἀπλὴ χωρικὴ καὶ ἀγράμματος,

ἐννοοῦσεν ὅμως ὅτι τὰ παιδιά ἀγαποῦσαν πολὺ τὴν Διάπλασιν, ὅτι εὕρισκαν μεγάλην ἡδονὴν νά τὴν ἀναγινώσκουν, ὅτι δι' ἀγάπην της ἔμεναν εἰς τὸ σπίτι, ἀντὶ νὰ τρέχουν ἔξω, καὶ ἐκάθοντο φρόνιμα, ἀντὶ νά χαλοῦν τὸν κόσμον. Καὶ ἡ ἀπλὴ ὑπηρετρία, ἤρχισε νά θεωρῇ τὴν Διάπλασιν ὡς εἶδος μαγικοῦ, τὸ ὅποιν συνεκράτει τὰ παιδιά καὶ τὰ ἔκαμνε φρόνιμα. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐδημοσιεύοντο αἱ Διετῆς Διακοπὰς τοὺς τίτλους τοὺς ἐνθυμῶντο καλά καὶ ἀμυδρῶς πῶς τὰς ἱστορίας.

Κατόπιν ἡ ὑπηρετρία ὑπανδρεύθη καὶ ἀπέκτησεν ἓνα παιδί, ἔξυπνο παιδί καὶ πολὺ ζωηρόν, καθὼς μοῦ εἶπε. Δὲν εἶνε ἀκόμη ἐπὶ τὰ ἐτῶν καὶ ὅμως ἔμαθε νά διαβάξῃ ὡραιότατα. Τοῦ ἀρέσουν τὰ βιβλία καὶ διηγεῖται εἰς τὴν μητέρα του τὰς ἱστορίας, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκει, ὅπως ἄλλοτε οἱ μικροὶ κύριοι της.

— Καὶ τώρα, προσέθεσεν ἡ καλὴ μητέρα, ποῦ θὰ πᾶμε νά μείνωμε ἐστὶ χωριό, φοβοῦμαι μὴ μου ρεμπέ λ' ἐψῇ — αὐτὴ ἦτο ἡ λέξις της, — καὶ τοῦ πέρω τῇ Διάπλασι. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ τοῦ ἀρέσῃ πολὺ καὶ θὰ κάθεται νά τὴν διαβάξῃ φρόνιμα καὶ καλά, σὰν ἐκεῖνα τὰ παιδιά. Θὰ λάβῃ περισσότερο γούστο γιὰ τὸ διάβασμα καὶ δὲν θὰ τρέχῃ ἔδω κ' ἐκεῖ ὅλη τὴν ἡμέρα, καθὼς εἶνε ζωηρός. Καὶ ἐστὶ χωριό, ξεύρετε, δύσκολα κάθεται κανένας εἰς τὸ σπίτι. . . Ἐχω ὅμως τὴν ἐλπίδα μου ἐστὶ Διάπλασι. . .

Καὶ ἔφυγε, κρατοῦσα τοὺς δύο ἐκείνους τόμους μὲ προσοχὴν καὶ μὲ εὐλάβειαν, ὡς κάτι τι ἱερὸν καὶ πολύτιμον, εὐτυχὴς καὶ εὐχαριστημένη διότι ἀπέκτα τὸν χαλινὸν τῆς ζωηρότητος καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς φιλομαθείας τοῦ ἀγαπητοῦ της τέκνου. Οὔτε πού τὴν ἔμελλε καθόλου, ἂν τοὺς ἀκριβοπλήρωσε· διότι δύο δραχμαὶ ἦσαν βέβαια κάτι τι διὰ τὴν πτωχὴν ἐκείνην γυναῖκα. . .

12 Μαΐου.

Ἐμαθα ὅτι ὁ Χάλασμος Κόσμου, ἀκούσας ὅτι ἐν παιδίον παρευρέθη εἰς τὴν μάχην καὶ προσέφερεν ὕδωρ εἰς τοὺς στρατιώτας, ἀνέκραξε μὲ θαυμασμόν: — Ἄ! αὐτὸ εἶνε λοιπὸν ποῦ λένε τὸ παιδίον τῆς μάχης!

Οἱ ἀδελφοί ἀπώλεια, ὅταν δὲν συνεπιφέρῃ καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ θάρρους, εἶνε ἀπώλεια ἀσήμενος.

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ

Ὅποιος ἐς τὸ λόγον τοῦ μένει πιστός εἶν' εὐνοδόκῃς καὶ ἀγαπῆτός. Ὅποιος ὑπόδχεται καὶ δὲν το κάνει αὐτὸς ὑπόληψιν καὶ φίλους χάνει.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

δρῆος Ἀργοναυτῆς ἀσπάζεται τὸν Διογένην Λαέρτιον· τὸ Κῆμα τῆς Σαλαμῖνος τὴν Φλο-
ρεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου καὶ διατὶ δὲν φαί-
νεται πλέον εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν; ὁ Κοντα-
λιανὸς τὴν Ἑλληνικὴν Θάλασσαν· ὁ Μόζαρτ
τὴν Ἥχω· τὸ Ἄψις-Σβόσε τὸ Μαρτεῖον τῆς
Δωδώνης· ἡ Ναυτοπούλα τὸν Λέοντα τῆς Νε-
μέας καὶ χαίρει· ὅτι ἦλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ ἀκολου-
θεῖν καὶ κωπηλατεῖν· — ὁ Κάτασπρος Ἀράπης
μὴ δυνάμενος νὰ εἴπῃ τὰ ἀρχικά του εἰς τὸν
Κονταλιανόν, τὸν παρακαλεῖ νὰ κερκεσθῇ εἰς τὰ
τελικά του, τὰ ὅποια εἶνε Σ. Σ. ἐρωτᾷ δὲ τὴν
Τοξότιδα Ἀρ-ἐμιδα· ἀλήθεια ξεύρει λαμπρὰ μα-
θηματικά; — ἡ Ἀνθισμένη Ἀμυγδαλιά ἀπὸ
τὸ τετράδιον τὸ ἐνένησε τὸ ὄνομα τοῦ Κροκοδεί-
λου τοῦ Νείλου· τὸν πληροφορεῖ δὲ α' ὅτι
δὲν θὰ το εἴπῃ εἰς κανένα· β' ὅτι ἔχουν κοινὴν
τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα, αὕτη μὲν ἐκ πατρός, ἐ-
κεῖνος δὲ ἐκ μητρός καὶ γ' ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν
θειάν ἐν Πάτραις, ὅτι δηλαδὴ εἶνε ἀνεψιὸς τῆς
θείας τῆς! — Σόλων ὁ Νομοθέτης ἀσπάζεται
τὴν Χρυσὴν Πεταλούδα καὶ ζητεῖ τὰρχικά τοῦ
Τῆλ Τέλ-Μποῦμ-Μποῦμ· ὁ Μόζαρτ ἀσπάζεται
τὴν Ἥχω καὶ τὴν ἐρωτᾷ ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀ-
κόμη πολὺ ὁ θυμὸς τῆς; — ὁ πρῶν Φοῖβος Ἀ-
πόλλων μὲ παρακαλεῖ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Κιθα-
ροδόν Ἀπόλλωνος καὶ πρὸς τὴν Μέλλουσαν
Καλλιτέχνηδα ὅτι ἀκόμη ἀναμένει τὰ τετρά-
διά των. — ἡ Ὁραία Δορκὰς ζητεῖ τὰ ἀρχικά
τῆς Δέας, τὴν ὅποιαν ἀσπάζεται ἡ Μικρὰ Μά-
ρισσα τὴν Μικρὰν Φωσφοροπούλιν· ὁ Τσιρ-
τσιμπιδας τὸν Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου· τὸ
Ἀφρισμένον Κῆμα τὸν Τρεχαγυρενοπούλον·
ὁ Ἀλύτης παρακαλεῖ τὴν Μικρὰν Μάριссαν
νὰ τῷ χάριση ὀλίγην μαγικὴν δύναμιν, διὰ νὰ
εὐρίσκῃ καὶ αὐτὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἐχόντων ψευ-
δωνυμῶν τὴν παρακαλεῖ δὲ καθὼς καὶ τὸν Ὁ-
λυμπιονίκην νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς ἄλλον τὸν ὄνο-
μά του. — ὁ Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου ἐρωτᾷ τὸν
πρῶν Θησέα· διατὶ νὰ τῷ φανερώσῃ τὸν ὄνο-
μά του, ὅφ' οὐ δὲν τοῦ το ἐξήτησε. (ἀμ αὐτὸ εἶνε
δικαιώμα του, ἀγαπητὴ Καρχαρία!) — ὁ Τρικυ-
μῶδης Μαλέας ἀσπάζεται τὴν Ἀγκυραν τῆς
Εὐτυχίας καὶ συγκαίρει τὸν Τσὶν Τσῶν· — ὁ
Στρατηγὸς Ἀμίλλας Βάρκας παραπονεῖται
ὅτι δὲν ἔλαβε τετράδιον ἀπὸ τὸν Δεκαπενταετῆ
Πλοίαρχον, μολοντὶ τῷ ἔστειλε τὸ ἰδικόν του
ἀπὸ τὸν Μάρτιον· — ἡ Νέα Ἑλλάς ἐρωτᾷ διατὶ
δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τετράδιον παρὰ τοῦ Κιθαρω-
δοῦ Ἀπόλλωνος; — τέλος τὸ Ἀρχιζιζάνιον
πληροφορεῖ τὸ Πανδομόνιον ὅτι τὰ ἀρχικά του
εἶνε Α. Ρ. τὰ τελικά του Ι. Ο. Ν. καὶ τὰ με-
σαῖά του Χ. Γ. Ζ. Ι. Ζ. Α. Ν. — Εἶχα καὶ
ἄλλας πολλὰς πληροφορίες, ἀλλὰ ποῦ τόπος!

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ Διά-
πλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Κόρη τοῦ Πη-
λίου (τὰ φύλλα ἐστάλησαν διὰ τὴν ἀπώλειαν
παῖδι τὸ Ταχυδρομεῖον.) Μέγαν Ἀλέξανδρον,
Κῆμα τῆς Σαλαμῖνος, Κονταλιανόν, Ἀνθι-
σμένην Λυγαρίαν, Γαληνιαίαν Θάλασσαν (ἐ-
πέρασε ὁ πονόδοντος;) Μέλλοντα Ναύαρχον,
Τοῦχτην, Ἀλέξανδρον Οἰκονομίδην, Εὐ-
χεινοποντίαν, Ταπεινὸν Ἴον, Λευκὸν Μα-
νουσάκι (ὁ Ἀναγίας γνωρίζει καλλίστα τὰ μα-
νουσάκια) Δόρδον Βύρωνα, Πύρρον (εἰς τὰ
αἰνίγματα δὲν ἀπαντῶ.) Κόρη τῆς Ἑλλάδος,
Ἡρώα Γαριβάλδην (μὰ διατὶ ἐπιμένει νὰ στέλ-
λῃ 10 centimes διὰ κάθε τετράδιον καὶ χωρὶς
φάκελλον;) Σπ. Τσουβαλὴν, Κροκοδείλον τοῦ
Νείλου (βεβαίως ἐπιτρέπεται· ἀλλὰ πρέπει νὰ
το μανθάνω, διὰ νὰ μὴ περιμένω.) Ἀγρίαν Ἀ-
μερικανίδα, Πάλλουσαν Καρδίαν (δὲν εἶνε
λόγος αὐτῆς· εἰμπορεῖ νὰγοράσῃ;) Φίλν-Φλάν
(δὲν ἐννοοῦσα αὐτὴν!) Μοῦρετσοῦλον (ἡ ἐπι-
στολή, κατὰ μίμησιν τοῦ ρεμβασμοῦ τοῦ Ἀνα-
νία, μ' ἔκαμε κ' ἐγέλασα πολὺ.) Ἀδὸν Κολοκύ-
θαν Πάτερην κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10
Μαΐου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΥΔΕΜΙΑ παραγγελία πρὸς ἀποστολὴν παλαι-
ῶν φύλλων τῆς «Διαπλάσεως» θὰ ἐκτελῇται,
ἂν δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ἀντίτιμον. Ἐκα-
στον φύλλον τῆς Δ' περιόδου (1879-1893) τι-
μαται λεπτὰ 25, τῆς δὲ Β' περιόδου (1894-
1897) λεπτὰ 15.

ΤΟ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ'
εὐθείαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον
ἐκδοτὴν τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδων,
εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτο-
νομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομερι-
δίων, συναλλαγματίων, ἐντὸς συστημένης ἐπιστο-
λῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5 φράγκων, ἐκ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.

ΤΟΜΟΙ

„ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ“

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 16 (οἱ ἐξῆς: 4.5.6.7.9.11.15.
16.17.18.19.20.21.22.23.24)
πρὸς δραχ. 1 ἑκάστος διὰ τοὺς ἐν

Ἀθήναις, πρὸς δραχ. 1.10 διὰ τὰς
Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς φράγκον χρυ-
σοῦν 1 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΤΟΜΟΙ 6 (οἱ ἐξῆς: 1.3.8.12.13.14)
πρὸς φρ. 2.50 ἑκάστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ 10^{ος} πλησιάζων νὰ ἐξαντη-
θῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 3: τῶν ἐτῶν 1894, 1895 καὶ 1896
ὡν ἑκάστος τιμαται: Ἀδετος φρ. 7.
— Χρυσόδετος φρ. 10.

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ ἀνὰ δύο εὐρίσκονται καὶ
οἱ τόμοι τῆς Δ' περιόδου τῆς «Δια-
πλάσεως». Εἰς τῆς σημειωμένης δὲ
ἀνωτέρω τιμῆς αὐτῶν ὡς ἀδέτους,
προστίθενται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσι-
μον ἑκάστης δυάδος τόμων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἰ λύσεις στέλλονται μέχρι 17 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

256. Στοιχειώγραφος.

Εἶμαι νῆσος, ἀλλ' ἐάν τις τρία γράμματα μοῦ βγάλῃ
ἔξω ἐν τῶν τετραπύδων εὐθὺς βλέπει νὰ προβάλῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀδ. Κιζώτου

257. Ἀνένιγμα δηλώδες

Ἄπιαστο, ἀμάλλιαστο — ἀπαλλοχοῦρευτο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαριμένου Βασιλεπούλου

258. Πυραμίς.

Ν' ἀντικατασταθῶ-
σιν οἱ σταυροὶ διὰ
γράμμάτων, ὥστε νὰ
γνωσκήται τὸν ὄνομα
χωρὶς Εὐρωπαϊκῆς, αἱ
δὲ 8 στιγμαὶ τῆς βά-
σεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νὰ
ποτελέσωσι τὸν ὄνομα Ἑλληνικοῦ ὄρους, αἱ ἀνωτέρω
6 Ἑλληνικῆς νήσου, αἱ ἀνωτέρω τέσσαρες πό-
λεως καὶ αἱ ἀνωτέρω δύο θεᾶς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τσιού-Τσιού-Τσιού

259. Ζήτηα

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυ-
ροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ γ-
νωσκήται εἰς μὲν τὴν κορυφὴν
ὄνομα νομοθέτου, εἰς τὴν βάσιν
νήσου Ἑλληνικῆς, εἰς δὲ τὸν
κορμὸν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἔνω
ξυλογραφικοῦ ἐργαλείου· αἱ δὲ στιγμαὶ οὕτως ὥ-
στε ἀναγινωσκόμεναι ὀριζοντίως νὰ σημαίνωσι
τὰ ἐξῆς:

1, Ἀρχαῖον Ἡρώα. 2, Ρωμαῖον στρατηγόν.
3, Μουσικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Σπυρ. Θεοδ. Μιχαῆλ Τσουβαλῆ

245-244. Μαγικὸν γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδήποτε γράμματος ἐ-
κάστης τῶν κάτωθι λέξεων μεθ' ἐνὸς ἄλλου, πάν-
τοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζονται ἄλλας τόσας λέξεις:
Κνημῖς, Θέρος, Ὀλγα, Κλέων, πατρίς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐρημίτου

245. Ἀκροστιχίς.

Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸν ὄνομα ποτοῦ.

1, Καρπός. 2, Ἀρχαῖος βασιλεὺς, 3, Ἐπι-
πλον. 4, Σοφός. 5, Μέλος τοῦ σώματος.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀλεξ. Οἰκονομίδου

246. Διπλῇ ἀκροστιχίς.

Τὰρχικα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸν ὄνομα Ἑλληνικῆς πόλεως, τὰ δὲ
δεύτερα ἀντιστρόφως ἀναγινωσκόμενα, τὸν ὄνομα
θεᾶς.

1, Πτηνόν. 2, Νῆσος. 3, Καρπός. 4, Ὅρος.
5, Ἀρχιερεὺς Ἑβραίων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὔρας τοῦ Φαλήρου

247. Τριπλῇ ἀκροστιχίς.

Τὰρχικα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸν ὄνομα ζώου, τὰ δεύτερα μίαν τῶν
Σειρήνων καὶ τὰ τρίτα ἥρωος τοῦ Τρωϊκοῦ πο-
λέμου.

1, Ἀρχαία βασίλισσα. 2, Πόλις τῆς Γαλλίας.
3, Πόλις τῆς Σικελίας, 4, Λίμνη. 5, Θεός. 6,
Μικρὰ νῆσος τοῦ Ἰονίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέλσονος.

248. Γρίφος

Ποὺς οὐα δεῖ Κῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνιάδου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀκτῆσεων τῆς 22 καὶ 29 Μαρτίου 1897.

149. Νῆμα (Ν,μά). — 150. Σιθηνία (σ,θ,ροία).

151. Σ — 152. ΕΛΛΙΑ

ΡΙΣ ΔΑΒΙΣ

ΣΙΤΟΣ ΘΑΛΗΣ

ΣΟΣ ΝΑΒΙΣ

Σ ΣΟΛΩΝ

153. Ὁ ἀριθμὸς 896 (8+6=14, καὶ 9+9
=18-4=14). — 154-157. Γινόμενης τῆς
ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς συλλαβῆς πα σχηματίζονται
αἱ λέξεις: ἄρπα, πατήρ, πατρίς, Πάριος. — 158.

ΙΑΩΝ, ΔΙΩΝ. (1, Ιέρων. 2, Ἀργῶ. 3,

Σίτο. 4, Ὁραῖ. 5, Ναυσικά). — 159. ΠΑ-

ΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ, ΣΑΜΟΣ. (1, ΠΑΣΘΕΑ. 2,

ΑΘΑμας. 3, ΡΗΜος. 4, ΟΝος. 5, ΣΑΣων).

— 160. Διότι δὲν εἶχε γονεῖς! — 161. Ἀρχὴ

ἄνδρα δεικνύσι.

162. Μυσία (μυς-ία). — 163. Ἄρμα, ἄσμα.

— 164. Ἡ δασεῖα. — 165. Κάλυμνος.

166. Η — 167. ΔΑΦΝΗ

Κ Α ΣΑΜΟΣ

Α Ι ΡΑΣΩΝ

Θ Ο ΚΟΡΑΕ

Ι Σ Σ Ο Σ ΣΙΔΩΝ

168-171. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς
συλλαβῆς λαί σχηματίζονται αἱ λέξεις: παλαιός,
λαῖμος, ἔλαιον, παλαίστρα. — 172. ΔΙΑΣ.

(1, Πειραδίου. 2, Ἡπειρος. 3, Ἰθάκη. 4,

Ναυσικά). — 173. Διότι τὸ σχολεῖον δὲν ἔρχε-
ται πρὸς ἡμᾶς. — 174. Ἐφερε πολλοὺς πολλὰς

εἰς ἀπώλειαν ἢ πλεονεξία. — 175. Δυστυχῆς ὁ

μὴ ὢν συνδρομητὴς εἰς τὴν Διαπλάσιν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟῦΝΤΑΙ οἱ ἀλλασσοντες κατοι-
κίαν συνδρομητῆς νὰ γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἐγ-
καίρως τὴν νέαν των διεύθυνσιν, συναποστέλ-
λοντες καὶ 50 λεπτῶν γραμματόσημον διὰ τὴν
δαπάνην τῆς τυπώσεως τῆς νέας ταινίας.